

[Grünbaum.] om yderligere 8.000 værelseenheder til undervisningsministeriet. Men finansministeren sagde jo også, at der er et behov.

Vi vil altså meget stærkt anbefale — selv om jeg er klar over, det er håbløst her ved tredje behandling, men det skal jo siges alligevel, og jeg vil også prøve på at gøre det så stærkt, som jeg overhovedet kan — at man følger vort forslag og stemmer for en forhøjelse af beløbet til kollegieværelserne. Det er meget tiltrængt.

Poul Dam: Hr. Sigsgaard er i besiddelse af meget betydelige evner til at formidle den forvirring, der præger ham selv, til andre. Disse ændringsforslag, som han og hr. Kjær Rasmussen har stillet, har jo det fælles præg, at de skal fremvise venstre-socialisterne som et parti, der har særlig rene hænder, og som i særlig høj grad er i stand til at appellere med de helt korrekte standpunkter.

Jeg skal lade statsrevisorerne være. Vi kan alt for vel se, hvad den sag drejer sig om. Men når hr. Sigsgaard siger, at alle de honorarer var noget, finansudvalget skulle tage sig af, så kan man da godt stilfærdigt fortælle ham, hvad han ikke kan være helt uvidende om, at det er netop et af de spørgsmål, som finansudvalget ustandselig beskæftiger sig med. Vi beskæftiger os med det, hver eneste gang der er honorarer i et aktstykke eller i et eller andet bevillingsforslag; vi beskæftiger os også regelmæssigt med det under en større synsvinkel for at få et overblik og for måske at få nogle bedre og mere faste linjer, end der har været, for det er naturligvis rigtigt, at adskillige honorarer er blevet fastsat forholdsvist tilfældigt og måske også mange gange på tidspunkter, hvor arbejdsbyrden var en anden, end den er i dag. Finansudvalget arbejder med tingene, og jeg ved, at man også arbejder med tingene i ministerierne. Det er ikke rigtigt at give det indtrykket af, at ingen interesserer sig for denne sag — ingen andre end det ærede medlem og hans ærede kollega.

De to ændringsforslag henholdsvis om FRELIMO-instituttet og om dette at give støtten til befrielsesbevægelserne i Angola og Portugisisk Guinea under den alminde-

lige tekniske bistand lyder jo overordentlig smukt, i hvert fald hvis man ikke hører godt efter. Hvis man hører godt efter, så er det helt klart, at der her ikke er tale om en humanitær indsats, men om et ønske om at yde en direkte støtte til bestemte politiske bevægelser, som fører en væbnet kamp. Jeg mener, at denne væbnede kamp er berettiget; jeg mener, at den bør støttes, men den bør ikke støttes på punkter eller på en måde, der skaber berettiget mistro til, at vort bistandsarbejde i øvrigt er et politisk neutralt bistandsarbejde. Det er ikke, som hr. Frode Jakobsen sagde, en formel fejl. Det er fra de to ærede medlemmers side et bevidst ønske om at trække det i denne retning. Det er klart, at der altid er et politisk præg ved enhver bistandsvirksomhed, men dette politiske præg har vi søgt i Danmark at undgå så meget som muligt; en række lande giver vi støtte i det håb, at det til syvende og sidst kommer befolkningen til gode, til regeringer, som vi politisk set er meget lidt begejstrede for. Vi håber, at det kommer befolkningen til gavn i sidste ende, og derfor kan vi tillade os at gøre det. Det er en alvorlig risiko; man ved disse forslag udsætter hele vor bistandsvirksomhed for. Jeg mener, man kommer til at ofre nogle højst væsentlige ting ved det.

Og lad mig så sige, at det er måske ikke særlig heldigt at tage en i virkeligheden meget principiel og central debat om vor indstilling til disse frihedsbevægelser ved et ændringsforslag til tredje behandling af finansloven. Det var måske rimeligere, om man gjorde det ved en anden lejlighed. I hvert fald synes det, som om den pludselighed, hvormed tingene kommer, giver anledning til en væsentlig forvirring; og det forekommer mig at være vigtigt at få denne forvirring fjernet så meget, som det er muligt.

Jeg beklager, at noget af dette har forstyrret mig, mens den fg. finansminister talte, så derfor er jeg ikke helt sikker på, om den fg. finansminister svarede på mine bemærkninger om den tekstanmærkning, der står som ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen, og som kom ind i aller sidste øjeblik. Jeg vil gerne have en forklaring på, hvorfor denne tekstanmærkning, som er en overførsel fra sidste år, ikke for